

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/129/2020                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1719200838                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.09.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Zemková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:1719200838.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanému: A. P., trvale bytom v V., W. XXXX/X, o zaplatenie 8.055,24 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4Csp/32/2019, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7CoCsp/8/2020 zo dňa 18. marca 2020, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7CoCsp/8/2020 zo dňa 18. marca 2020 vo výroku, v ktorom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania a zároveň rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 4Csp/32/2019-74 zo dňa 29. októbra 2019, vo výroku, ktorým vo zvyšku zamietol žalobu a vo výroku o náhrade trov konania, z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a Okresnému súdu Pezinok na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 4Csp/32/2019-74 zo dňa 29. októbra 2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 8.109,63 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej istiny od 22. júna 2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V časti zaplatenia 8,29% ročného úroku z úveru zo sumy 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia istiny 8.055,24 eur spolu s nezaplatenými úrokmi vo výške 54,39 eur, úrokmi vo výške 8,29 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 54,39 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnila tým, že právny predchodca žalobkyne Sberbank Slovensko, a.s. (zlúčený so žalobkyňou od 1. augusta 2017) dňa 19. novembra 2015 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach s tým, že ho bol povinný splatiť do 20. októbra 2022. Po vyčerpaní úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom z

13. februára 2018 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 7. marca 2018. Ku dňu podania žaloby predstavovala pohľadávka žalobkyne sumu 8.109,63 eur, pozostávajúca z nezaplatenej istiny vo výške 8.055,24 eur a úrokov vo výške 54,39 eur. Istina a nezaplatené úroky boli sankcionované úrokom z omeškania vo výške 5% ročne.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 488, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení a § 2 ods.1, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobkyne a žalovaný uzatvorili zmluvu o úvere, podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaný s a zaviazal poskytnutý úver splatiť v mesačných splátkach podľa dohodnutých podmienok, do 20. októbra 2022. Z dôvodu neplnenia dohodnutých podmienok žalovaným došlo zo strany žalobkyne k mimoriadnemu zosplateniu celého dlhu ku dňu 13. februára 2018, vyčísleného výškou 8.117,05 eur (dlžná istina 8.055,24 eur a dlžné zmluvné úroky 54,39 eur). Žalovaný poskytnutie úveru a jeho čiastočné splatenie nepoprel, žalobkyňou bol tento nárok dostatočne preukázaný, preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie požadovanej sumy 8.109,63 eur. Súčasne súd prvej inštancie zaviazal žalovaného aj na zaplatenie požadovaných úrokov z omeškania.

4. Pokiaľ ide o zmluvný úrok vo výške 8,29 % ročne, ktorý si uplatnila žalobkyňa zo sumy 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia (t. j. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18. septembra 2012, taktiež na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, konkrétne na rozhodnutia sp. zn. 4 Obo 143/1998, R 59/1998 a sp. zn. 6 Co 56/2018.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom č. k. 7CoCsp/8/2020-115 zo dňa 18. marca 2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zaniká nárok veriteľa na riadny úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ by veriteľovi tento nárok zostal, vznikla by nerovnováha v právnom postavení dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Odvolací súd taktiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18. septembra 2012. V opačnom prípade by dochádzalo na ťarchu spotrebiteľa k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania.

6. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. Dovolateľka trvala na tom, že tvrdenie súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky neobstojí, keďže neobstoja argumenty uvádzané, ako dôvody takéhoto právneho názoru a na ňom založeného súdneho rozhodnutia. Uvedený záver podľa nej vyplýva zo súladu dohody o úrokoch so zákonom, z absencie právnej úpravy obmedzujúcej nárok veriteľa, na zmluvný úrok momentom zosplatenia dlhu, z množstva zákonných ustanovení podporujúcich záver o nároku veriteľa na zmluvný úrok od času poskytnutia do vrátenia v rámci úveru poskytnutých peňažných prostriedkov, z negatívnych dôsledkov odopretia nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatení dlhu a rozporu s právnymi princípmi a nesúladu s účelom spravodlivého usporiadania vzťahov z úverovej zmluvy po porušení zmluvných povinností dlžníkom, z aktuálnej judikatúry a českého príkladu riešenia, ktoré skutočnosti dovolateľka ďalej podrobne vyargumentovala aj s odvolaním sa na platnú právnu úpravu a konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo aj „dovolací súd“), Najvyššieho súdu Českej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky. Poukázala na absenciu ustálenej súdnej praxe v Slovenskej republike v otázke obmedzenia nároku veriteľa na zmluvný úrok zosplatením dlhu alebo zákazu kumulatívneho uplatnenia úrokov a úrokov z omeškania na úrovni nižších, aj vyšších súdov. Demonštrovala na rozhodnutiach

najvyššieho súdu (sp. zn. 6 Cdo 113/2018) a krajských súdov Slovenskej republiky závery, ktoré potvrdzujú právny názor dovolateľky, ako aj právne závery právnej teórie a vedy. Na základe uvedeného uzavrela, že úroky po zosplatnení úverovej pohľadávky sú v súlade s právom a v súlade s právom je aj uplatňovanie úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení popri sebe. Aktuálna legislatíva nijakým spôsobom takýto nárok neobmedzuje a ani ho negatívne nepodmieňuje predčasným zosplatnením dlhu veriteľom na základe omeškania dlžníka. Pokiaľ má byť tento nárok obmedzený, toto obmedzenie musí vychádzať od zákonodarcu, doposiaľ však takéto obmedzenie zákonodarca napriek „pokusu“ (návrh zákona) z roku 2013 nezaviedol. Uvedený návrh však nepochybne nepriamo popiera právny názor, že takéto obmedzenie už v našej legislatíve je zavedené, resp. vyplýva z existujúcich účinných právnych predpisov. Ďalej tiež platí, že takéto obmedzenie akiste nemôže vychádzať z činnosti súdov, či už extenzívnym výkladom iných ustanovení upravujúcich ochranu spotrebiteľa, ktoré ide nad rámec zákona s absurdnými dôsledkami vo vzťahu k iným zákonným ustanoveniam a ustáleným právnym princípom. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť v rozsahu výroku, ktorým žalobu zamietol v časti nároku na zmluvný úrok vo výške 8,29% ročne zo sumy 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia, zrušiť aj rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu výroku, ktorým súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti nároku na zmluvný úrok vo výške 8,29% ročne zo sumy 8.055,24 eur od 14. februára 2018 do zaplatenia a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zároveň žalobkyni priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

7. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C. s. p., skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a aj dôvodné, a preto rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie v dovolaní napadnutej časti zrušil (§ 449 ods. 1, 2 C. s. p.) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

9. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Podľa § 432 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

12. Ako už bolo uvedené, v preskúmvanej veci dovolateľka prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pričom malo ísť o otázku existencie a výšky nároku veriteľa zo (spotrebiteľského) úverového vzťahu na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru. Dovolateľka teda dovolanie odôvodnila prípustným dovolacím dôvodom, a to nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom, keď v ňom vymedzila nielen to, ktoré právne posúdenie veci považuje za nesprávne (označením právnej otázky, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, i jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie), ale aj to, v čom ňou namietaná nesprávnosť spočíva (v nesprávnej aplikácii práva na zistený skutkový stav).

13. V prejednávanej veci rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky existencie a výšky nároku veriteľa zo (spotrebiteľského) úverového vzťahu na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru.

14. V dobe rozhodovania dovolacieho súdu o dovolaní v tomto spore už uvedená právna otázka bola dovolacím súdom riešená v rozhodnutí zo 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 v druhovo totožnej veci tej istej dovolateľky, v ktorom najvyšší súd (o. i.) uviedol:

„18. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. Tento zákon, ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obch. z. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obch. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obch. z. o zmluve o úvere (§ 497 a nasledujúce). Ustanovenia OZ sa v prípade právneho vzťahu účastníkom, ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ).

19. Z ustanovení § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 vete prvej Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

20. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

21. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidlá vyššie ako úroky z omeškania.

22. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá, ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

23.1. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú, ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

23.2. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho

omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ.

23.3. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

24. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Uvedené rozhodnutie bolo aj uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5 z roku 2021.

15. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 5 Cdo 73/2020, 7 Cdo 307/2019, 7 Cdo 118/2019, 8 Cdo 221/2019, 8 Cdo 237/2019, 8 Cdo 135/2020, 9 Cdo 6/2020, 9 Cdo 24/2020, 9 Cdo 270/2020, 9 Cdo 332/2020, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí". Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru, od ktorého sa dovolací súd nepovažuje za potrebné odkloniť, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné, a zároveň dôvodné, a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušiť (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto časti zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

17. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu, alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.